

ПРОБУЖДАНЕ ЗА АБСОЛЮТА

ПОСВЕЩЕНИЕ

С вечна, любяща благодарност към Негова Божествена Милост Шрила А.Ч. Бактиведанта Свами Прабхупада, Велик Пратеник на Бог Чаитаня и Святото Име в Западния свят, и наш „Шикша - Гуру”.

Посветено като дар към Шри Ачарийадева, Негова Божествена Милост Шри Шрила Бхакти Сундар Говинда Дев – Госвами Махарадж, посредством когото, учениците и последователите на линията на Шри Чаитаня Сарасват продължават да получават вдъхновение, сила и духовна храна в стремежа си към благородните идеали, разкрити от Великия Наставник и Основоположник на Шри Чаитаня Сарасват Мат, Негова Божествена Милост Ом Вишнупад Шри Шримад Б.Р. Шридхар Дев- Госвами Махарадж.

kamasya nendriya – pritiṛ
labho jiveta yavata
jivasya tattva – jijnasa
nartha yas ceṣa karmabhiḥ

Човек никога не бива да насочва желанията си към наслаждение на сетивата. Нека той търси само здравословен начин на живот или самосъхраняване, защото предназначението на човешкото съществуване е да се задават въпроси за Абсолютната истина. Това трябва да бъде единствената цел на човешките дела.

(Шримад Бхагаватам 1.2.10)

ВЪВЕДЕНИЕ

За мен е голямо удоволствие и щастие да мога да представя този кратка беседа на Негова Божествена Милост Шрила Б.Р. Шридхар Дев – Госвами Махарадж в писмена форма.

За искрения ученик на концепциите за Кришна съзнание, предадени от Самият Върховен Бог, Шри Чаитаня Махабрабху, Шрила Б.Р. Шридхар Дев – Госвами Махарадж е нужно кратко въведение. Ученик на Великия Пионер на учението за теизъм в настроение на преданоотдаване в наастоящата епоха, Шрила Бактисиданта Сарасвати Тхакур Прабхупада (1874 – 1937), Шрила Шридхар Махарадж е получил от своя Гурудев името „Закрилник на предаността” и неговият живот и учения – огромното му познание на Писанията, устни и писмени приноси, както и дълбочината на неговата реализация- са докоснали безброй сърца както на божествените му братя, така също и на неговите ученици.

След напускането на този свят на обичния му божествен брат Шрила А.Ч. Бактиведанта Свами Прабхупада (1896 – 1977), Великият Посланик на Кршна съзнание в Западния свят, присъството на Шридхар Махарадж носи нов живот, светлина и надежда за много от учениците на Шрила Свами Прабхупада. Въпреки че самият Шрила Шридхар Махарадж напуска този свят през 1988г. след като определя най – скъпия си ученик Шрила Бхакти Сундар Говинда Дев – Госвами Махарадж за свой наследник, това присъствие продължава да грее ярко както в сърцата на неговите ученици, така и на място му за bhajan (обожание), красивият Шри Чаитаня Сарасват Мат в Набавдвип.

„ Пробуждане за Абсолюта” е откъс от беседа, изнесена през първите месеци на 1892г., когато чисти преданоотдадени търсейки наставничество и духовна храна в трудни времена, посетили Шрила Шридхар Махарадж в Шри Чаитаня Сарасват Мат. Всъщност ние знаем за този прекрасен бисер от дълго време и имаме намерението да го публикуваме доста по – рано, но нямахме възможност до поставим устройство за записване. По време на посещение в Норвегия през 1997г. в дома на преданоотдадени беше показан видео филм за Шрила Шридхар Махарадж и о! Получихме благословия. В последствие ни бе дадено и аудио-копие на същия запис, от което е записано настоящето произведение.

Преди това бяха публикувани две книжки също съдържащи части от беседи на Шрила Шридхар Махарадж, озаглавени „Домашен уют” и „Вътрешно удовлетворение”. Въпреки, че са замислени като въведение към духовния живот в преданост и са подходящи за публично разпространение, тези книжки съдържат концепции от много голяма дълбочина и са значими и любими на практикуващите отдадени по целия свят.

„Пробуждане за Абсолюта” може да бъде считана за последната книжка от тази трилогия. Тук е показано как Абсолютната Истина в своя напълно разгърнат аспект е Кршна и следователно Кршна съзнание е *най - висшето благо* на всяко духовно търсене. Взимайки основните теми от двете предишни книги – вроденият във всяко живо същество стремеж към търсене на удовлетворение и осъществяване, който нараства прогресивно и може да бъде реализиран напълно в човешка форма, благославя душата с все по- голямо удовлетворение и осъзнаване чрез живот в божествено служене.

Макар да е вярно, че искрената вяра (sraddha) е първото и най – важно качество или „пред-определение”, както и необходимост за духовно-устременият, не е коректно да приемем, че духовният живот е някак случаен или лишен от знания и „ненаучен”. Чрез автентичните духовни практики извършвани под духовно наставничество и с помощта на Божествената Милост, целта се реализира поетапно, стъпка по стъпка – пробуждането на душата е един такъв етап. Самият Бог казва: „От всички науки Аз съм духовната наука за себето.” (Бхагавад – Гита 10.32)

Въпреки това, резултатите от тази наука не биха могли да бъдат утвърдени на практика, тъй като тук работата, „експериментът” дори ако щете, се осъществява не върху или с някакви външни инструменти, а върху и със самият експериментатор. Следователно резултатите няма как да не са субективно-осъзнати. Ето защо за непосветения, религиозната опитност винаги изглежда като една непроницаема мистерия. Всъщност Шри Кршна казва на Арджуна: „Докато духовното осъзнаване е като ноц за живите същества омагьосани от материалните явления, себerealizиралата се душа остава будна, пиейки директно от нектара на божествения екстаз чрез своята несекваща духовна интелигентност. И обратно, будното състояние за материалните личности привързани към сетивното наслаждение, увлечени от

мимолетните светски прищевки и лишени от духовна радост е нощ за себереализиралите се хора, които са напълно безразлични към подобни стремежи. (Бхагавад – Гита 2.69)

Искрено търсещият, имайки щастието да оцени тази истина, би потърсил естествено да открие живото олицетворение на това, както съветва Бог своя скъп ученик Арджуна в Бхагавад – Гита:

tad viddhi pranipatena,
pariprasnena seva^{ya}
upadeksyanti te jnanam,
jnaninas tattva – darsinah

(Бхагавад – Гита 4.34)

„Опитай се да намериш истината, като се обърнеш към духовен учител. Питай го смирено и му служи. Себереализиралите се души могат да ти предадат знание, защото са видели истината.” (Бхагавад – Гита 4.34)

Всъщност обичайно в своите беседи Негова Божествена Милост взема стих от Писанията и го обяснява ред по ред, дума по дума, разкривайки вътрешния му смисъл в красивата му и жива форма. Тук ние имаме научно, безпристрастно изложение на развитието на съзнанието от етапа на себереализация –brahma-bhuta^h prasannatma (Bhagavad – Gita 18.55) до определяне мястото на душата във вечното божествено служене, muktir hitvanyatha guram, sva-gur^{ena}-vyavastitih: постепенното пробуждане на душата през различни етапи до достигането на самия апогей „ живот в любов с Кршна” – от което следва и заглавието на книгата.

В транскрибирането на текста ние се опитахме да останем верни на духа, настроението и начинът на изразяване на Шрила Шридхар Махарадж, както са предадени от Него самият в оригинала. Правилни сме поправки само при крайна необходимост, за да покажем смисълът на нещата колкото се може по – ясно и точно особено за читателят, който не е запознат със специфичния наситен с духовност, омайващ и поетичен изказ на Шрила Шридхар Махарадж.

В края на книгата сме включили и няколко стиха свързани с възпяването на Святото Име, *yuga-dharma*, или препоръчваният начин за духовна реализация в настоящата Епоха.

Предметът на беседата на Шрила Шридхар Махарадж е толкова съществен, че сме изненадани как не е бил изнесен в досегашните превъзходни, оригинални публикации, обясняващи концепцията за Кршна, представени от ученици на Шрила Шридхар Махарадж в ранната 1980г. Но все пак има такова богатство от материал на разположение (смята се, че неофициално записаните беседи от близо 9 години (1979 – 1988) биха запълнили 80 книги); разбира се голямо щастие е, как нещата се подредиха така, че и тази смирена душа да получи шанса да изпълни това служене.

И така, без повече многословност, с щастие представяме беседата на Негова Божествена Милост. Нека милостивият читател ни прости за вероятните грешки появили се в този дар, въпреки всяческите ни усилия да ги избегнем.

Б.С. Триданди Свами

Фестивал за възпоменание на Шриман Махапрабху *sannyasa-lila*

15^{-ти} Януари, 1999г.

*pramanais tat sadacarais
tad abhyasair nirantaram
bodhayann atmanatmanam
bhaktim apy uttamam labhet*

„Висшата преданост се постига чрез постепенно усилване на възприятието за съкровения аз, чрез постоянно разгръщане в себето в следване на учител, чрез добродетелни навици и чрез практикуване на духовен живот.”

(Брамха – самхита, стих 59)

Първа част

СЪБУЖДАНЕ ОТ СЪНЯ

Шрила Шридар Махарадж : В „Шримад Бхагаватам” откриваме следния стих:

avismrtih krsna- padaravindayoh
ksinoty abhadrani ca sam tanoti
sattvasya- suddhim paramatma-bhaktim
jnanam ca vijnana-viraga-yuktam

(Srimad Bhagavatam 12.12.55)

(За този, който помни лотосовите нозе на Кршна, всички неблагоприятни последици скоро изчезват, а щастието непрекъснато се увеличава. С други думи, той става свободен от всички материални замърсявания, освобождава се от постоянно повтарящите се раждане и смърт и неговият истински духовен живот започва. Колкото повече сърцето му се пречиства, толкова повече преданността му към Бог се пробужда и той разбира Paramatma. Следователно той постепенно развива знание (jnana), реализация (vijnana) и себеотрицание (vairagya).

Кршна съзнание, помненето на божествените нозе на Кршна- krsna-padaravindayoh- ще разпръсне, унищожи abhadra, това, което е нежелателно, не добро за нас. Това, което е неприятно, което е нечисто вътре в нас – всичко то ще бъде унищожено от развиването на Кршна съзнание. Във всеки етап от своето развитие, дори и в най-ниския, дори и най-слабата, „пренебрежителна” връзка, може да унищожи свързаността ни с неща от по – нисша природа. И това ще повиши добротата вътре в нас: sattvasya – suddhim, истинският, вътрешно присъщ характер на нашето съществуване ще бъде подобрен; съществуването на душата ни ще бъде пречистено. Становището ни, разбирането ни, стремежът ни – всичко ще бъде пречистено. И paramatma-bhaktim: ще придобием преданост, привързаност към свръх –

субективното царство; нашето знание, концепцията ни за това – jñanam са – ще се подобри. И това знание – разбирането за Него – ще се развие до vijñāna, чистото знание и ще рефлектира върху нашата viśaṅga-yuktam, безразличие към този свят.

На всяка цена ние трябва да поддържаме нашето Кршна съзнание. Съветът е: Опитай се да поддържаш Кршна съзнание, това е лекарството. И не съществува друго лекарство, което да може да пробужда още Кршна съзнание вътре в нас и което да може да лекува нашето заболяване.

Светлина от Светлина

Кршна съзнание е причината за Кршна съзнание! Ние трябва да намерим помощ от sadhu, които имат Кршна съзнание в себе си. Само така, от една свещ може да бъде запалена друга. Свещта не може да произвежда светлина от само себе си, но може да бъде запалена от друга свещ. Ние трябва да пробудим нашето погребано Кршна съзнание, покрито от “anyabhilāsa-karma-jñāna (плодоносната работа, работата за себе си, резултатът от работата, чрез който удовлетворяваме материалните си желания, които са бързо променящи се и „организирани”); както и от търсенето на философско/духовно знание, лишено или независимо от преданото служене; така че тази светлина, това общуване би ни помогнала да събудим спящото Кршна съзнание вътре в нас, да се издигнем над този сън и да разкрием себе си, такива, каквито сме. И така, методът е следният: да намериш sadhu-saṅgha – kṛṣṇa-bhakti jñāna-mūla, haya sadhu-saṅgha- връзка със sadhu, преданоотдаден на Кршна, в това се корени причината за Кршна съзнание.

В същото време се казва, че Кршна съзнание е ahaitukī, безпричинно. Как да хармонизираме тези истини? – Kṛṣṇa bhakti, вратата в Кршна или предаността към Кршна, ние можем да получим от sadhu; в същото време е казано, че те са безпричинни.

В тази връзка Вишванатх Чакраварти Тхакур обяснява значението на ahaitukī в следния стих от Шримад Бхагаватам (1.2.6):

Sai vai pumsam paro dharmo

Yatho bhaktir adhoksaje

Ahaituky apratihata

Yayatma suprasidati

(„Върховното занимание (dharma) за цялото човечество е това, чрез което човек може да постигне любящо предано служене към трансценденталния Бог. Такова предано служене трябва да бъде безпричинно и непрекъснато, за да удовлетвори напълно себе-то“.)

Той обяснява, че krsna – bhakti е описана като ahaituki, безпричинна и също apratihata, продължителна – следователно след като тази любов се събуди в нас, ние можем да почувстваме, че сърцето ни достига прекрасна удовлетвореност, yayatma suprasidati. Удовлетвореността се поражда в сърцата ни и ние можем да го почувстваме. Ahaituky apratihata: няма причина за това; и не може да бъде проверено, нито пък можем да се противопоставим, противопоставянето няма никаква сила тук. Bhakti произлиза от bhakti. В този смисъл това е ahaituki. Точно както светлината съществува и друга свещ е запалена от нея. Светлината произлиза от светлина. В този смисъл ние трябва да я проследим, да я разберем; първоначалната Светлина е вечна, съществуваща съществуваща от само себе си, самодостатъчна, тя се раширява и разпространява, така че тя е безпричинна. Причината е вечно тук и тя сама се разширява и разпространява.

Връзка с Причинната Равнина

Bhakti е apratihata: временно може да изглежда, че това е противопоставяне или проверка, но nehabhikrama-naso 'sti pratyavayo-na vidyate – („Дори и малкият напредък в такова предано служене, никога не отива напразно и по този път не може да има загуба“ Бхагавад – Гита 2.49) – Преданото служене никога няма да те напусне! За определен период от време то може да бъде потиснато, но не може да свърши – природата му е с вечен характер. То е с вечен характер: то има връзка с вечния аспект на Вселената. Така че, то е apratihata. Ние трябва да се доближим до подобен род съществуване, ние трябва да влезем във връзка с тази равнина на живот –

специфична равнина, пълно съществуване, познанство или природа . Тя е тук; трябва само да осъществим връзката си с нея.

Систематизирано Знание

В този стих на Шримад Бхагаватам:

avismrtih krsna –padaravindayoh
ksinoty abhadrani ca sam tanoti
sattvasya-suddhim paramatma- bhaktim
jnanam ca vijnana-viraga-yuktam
(Srimad Bhagavatam 12.12.55)

Ние намираме jnanam ca vijnana-viraga-yuktam – “jnana” означава директно знание за нещо, а “vijnana” – систематизирано знание. В Бхагавад – Гита също откриваме това „vijnana”:

Jnanam te ‘ham sa – vijnanam,
Idam vaksyami asesetah
Yj jnatva neha bhuyo ‘nyaj,
Jnatavyam avasisyate
(Bhagavad – Gita 7.2)

(„Сега подробно ще изложа пред теб чрез вкуса на божествената сладост знанието за Моето Дивно Великолепие и Изобилие. Когато разбереш всичко това, вървейки по този красив, радостен и победоносен път, няма да ти остане нищо повече за научаване.”)

Тук ние намираме, че jnana означава общо знание за цялото, а vijnana означава знание за неговите съставни части – като система, систематизирано знание. И така:

Jnanam ca vijnana-viraga-yuktam, ти ще постигнеш знанието за Абсолюта като „система” – част по част, в градация, в йерархия.

Правилно-насочено привличане

Viraga-viraga има двойно значение: едно „отрицателно”, и друго „положително”. Отрицателното значение е: да нямаш привличане към онова, „което не е Бог”, което означава: да нямаш светска привързаност, привличане към светска „необходимост”. А позитивното е: visisyate-raga- да имаш по-висша (visisyate) привързаност (raga) – такъв вид привързаност, която е допустима в процеса на „ подбор и елиминиране”, привързаност насочена към вярното място. Твоето привличане (към Него, към Бог) няма да бъде чрез грубо или неточно отсъждане: „Това е добро, това лошо, а това пък смесено...” но ти ще имаш прогресивно елиминиращо привличане, правилно-насочено привличане. Това е значението на viraga – yuktam.

И така, това знание е : „jñanam sa vijñāna-viraga-yukta”: знание, което е подкрепено и се основава на привличане, а също и на опитността на „системата”, посредством която узнаваме каква степен привличане - повече или по-малко е необходимо на всеки етап от нея.

Разграничаващо знание: „привързаността на окото, привързаността на ръката, те не са еднакви ”; - това е правилно насочена привързаност в специфична система. Привързаността трябва да бъде добре насочена: къде и колко, необходимо е внимание. И така, „ Главата е по-важна, а кракът - по-малко”. По този начин, постепенно ще придобиете чиста правилно-насочена привързаност към систематичното цяло.

Първоначално това е мъгливо схващане, „обща привързаност”, а след това привързаността се систематизира. Колкото повече се свързвате систематично с другата страна - с обекта на своята привързаност, толкова повече ще можете да Го разберете.

По-ясно разбиране

И така:

avismrtih krsna –padaravindayoh
ksinoty abhadrani sa sam tanoti...

В общ смисъл, тук е даден пътят на качествено напредване. След това “sattvasya-suddhim”: развивайки се твоето разбиране ще се освободи от всичко нежелателно. Концепцията ти ще става все по – ясна и чиста. С тази яснота, нежелателните неща от разбирането ти постепенно ще изчезнат, и твоят прогрес ще те заведе до съвършената представа за нещата: sattvasya-suddhim. В началото тази sattva (истина) е това, което разбираш по приблизителен начин, да бъдеш „вечен”, или sat-cit-ananda (вечна истина, знание и блаженство), но в разбирането ти има постепенно развитие . То ще става все по- ясно и по-чисто.

И така, развитието на Кршна съзнание е следното: Първо, „обща светлина”; след това облик; след това енергия; след това „lila” (забавления с енергията). По този начин твоето виждане ще се доближава все повече до истината, така че дори и най-малките неща ще станат част от гледната ти точка. Най-малките неща, най-малките детайли – цялото cit-vilasa (духовното разнообразие на съзнателна равнина) ще бъдат много близо до теб. Ще бъдеш воден все по-нависоко и по-нависоко, все по-близо до конкретното, разграничаващо виждане на тази равнина. По този начин съществува прогресивно развитие – прогрес в bhakti

ВТОРА ЧАСТ

ПЪТЯТ НА СЪРЦЕТО

Шрила Шридхар Махарадж: Имате ли някакви въпроси?

Ученик: В Бхагавад – Гита Кршна казва:

bahunam janmanam ante,
jnanavan mam prapadyate
vasudevah sarvam iti,
sa mahatma sudurlabhah
(Bhagavad –Gita 7.19)

(„ След многократно раждане и смърт този, който наистина знае, се отдава на Мен, защото е разбрал, че Аз съм причината на всички причини и на всичко, което съществува. Такава велика душа се среща много рядко.”)

Какво всъщност е значението на този стих?

Шрила Шридхар Махарадж: От „brahma” концепцията се развиват различните части. В осъзнаването Брахма съществува общо съзнание , „цялостно съзнание”. Следващата стъпка е съзнание от индивидуален характер - с по-задълбочено виждане, към съзнанието е добавена индивидуалност. Тук има съзнание плюс индивидуалност.

Съзнание и Личност

Всъщност, няма съзнание, което да може да съществува без индивидуалност, без личност. Следователно съзнанието е личностно: личност и съзнание, няма как те да бъдат отделени едно от друго. Какво може да бъде отделено от личността - това би могло да бъде само нейното сияние. И това сияние, този „brahma” – е също комбинация от малки личности, от души.

Субстанцията може да бъде два вида: ksara, или променлива, тленна и aksara – неизменна, вечна. В Бхагавад – Гита (15.16) Бог Кршна казва: ksarah sarvani bhutani – каквото и да виждаме в променящия се аспект на света, това се нарича ksara. А онова, което е непроменяемо, неизменно се нарича aksara. Той казва:

yasmāt ksaram atīti ‘ham
aksarād apī cottamah
ato ‘smi like vede ca,
prathitah purusottamah
(Bhagavad-Gīta 15.18)

„ Моето съществуване е трансцендентално и към двете субстанции ksara – aksara. Следователно аз съм purusottamah – моето име е “Purusottamah”. Моята слава е възпявана в света и в Писанията като Purusottamah, Върховната Личност.”

“Purusottamah” означава Васудева. A bahunam janmanam ante....; само когато след много раждания jnanis от имперсоналните школи, осъзнаят, че Първопричината на съзнанието, което търсят е Личност, ще бъдат способни да разберат Васудева.

Истинската Преданост се среща много рядко

Но такива jnanis се срещат много рядко, jnanis не могат да преминат тази линия. Те се изгубват там:

ye 'nye' ravindaksa vimukta-maninas
tvayy asta-bhavad avisuddha buddhayah
aruhya krcchrena param padam tatah
patanty adho 'nadrta-yusmad anghrayah
(Srimad Bhagavatam 10.2.32)

(„ О лотосо—оки Боже, въпреки че неотдадените, които приемат тежки отречения и лишения за да постигнат най-висшата позиция, могат да смятат себе си за освободени, тяхната интелигентност остава нечиста. Те просто спекулират по различни начини и не търсят път, по който да приемат подслон при Теб. Тъй като не изпитват почит към Твоите лотосови нозе, те просто пропадат от позицията си на въображаемо превъзходство отново в този материален свят”).)

По принцип това е съдбата на jnanis - да се изкачат до най-високата позиция чрез големи усилия, но след това, когато не могат да разберат, че „съзнание означава личност” и са неспособни да преминат отвъд разбирането си, те трябва да се върнат обратно. Трябва да се върнат обратно, да паднат обратно. А за тези, които могат да преминат тази линия, които могат да разберат, че „ Да, съзнание означава личност – Велика Личност, а аз съм малък.”, оттам започва Бхакти. Отношението на подчиненост на по-нисше към по-Висше идва като следствие от това. И, sa mahatma sudurlabhah- такава личност, която може да приеме позитивна връзка с по-висшия аспект на живота сред jnanis се среща много рядко. След много лишения, те се изкачват до висока точка, но тъй като не могат да осъзнаят, че „ Към най-висшето Същество трябва да се отнасяме с преданост” се налага да се върнат обратно.

Личност и енергия

Но тези, които разбират: *vasudevah sarvam iti*, че Васудева – Пурушотама - е личност, могат да преминат тази линия и да влязат във Ваикунта, мястото за чисто служене.

И там, както казахме, тяхната визия нараства все повече и повече до степен, че откриват енергията на Бог. Те стават преданоотдадени на Лакшми–Нарайана и влизат напълно във Ваикунта–*seva*. В това служене, ние откриваме благоговение, почит; тук има (*sastric*)- правила от Писанията, а също и примери за високо реализирали се души, които да ги водят.

В търсене на пълна посветеност

И във Ваикунта-*seva*, ако душата не е намерила целта на истинската си, вродена природа, а именно пълното свързване с Бог, тогава тя ще изпитва особен вид жажда, някаква вътрешна потребност, не можейки да открие нищо, което да я удовлетвори. И когато тя почувства този подтик отвътре, ще трябва да потърси друга *rasa* (специфичното служене, настроение на душата към Бог и вкусът произлизащ от него.), по-чиста, по –приятелска от синовното служене (*dasya-rasa*).

А накрая служенето в *madhurya-rasa* - служенето на влюбения, в интимност – подтиква душата да отива все по-нагоре. То я води все по-нагоре и по-надълбоко. Малко по малко, влизайки във връзка с представители на тази *madhurya-rasa*, тя ще усети собственото си сърце да разцъфтява. И разцъфтяла в най-пълна степен, постепенно ще бъде привлечена от Голока Врндавана (Върховната духовна планета, домът на Бог Кршна).....

Служене към Красивата Реалност

Тогава душата ще може да види, че онова, което е било първоначално реализирано като “*brahma*”; след това *Paramatma* или *Vasudeva*; след това *Laksmi-Narayana* – постепенно ще се разкрие за нея като Кршна съзнание, а не вече Нарайана съзнание. Отстъпвайки от Нарайана съзнанието, душата влиза в контакт с Кршна съзнанието за Реалността. Тя е пробудена и открива себе си в една равнина, на която вижда все-свързващия, все-хармонизиращия принцип, като Кршна, не като Нарайана – той проявява Себе си като Кршна. Сега тя е напълно пробудена. Сърцето е напълно

пробудено и в същото време то вижда, че средата и обекта на неговото търсене също са свършени и цялостни. Това е цялостен теизъм.

Цялостен теизъм, в който теистичните убеждения получават удовлетворение в най-пълнен смисъл. Точно както с отварянето на окото си, ние можем да гледаме света и съгласно степента на нашето виждане, можем да видим и най-изтънченото нещо в обкръжението, така и чрез нашето вътрешно пробуждане в най-пълнен вид, ние отиваме в специфични свят и среда, и това всъщност е Врндавана – Голока Врндавана, страната на любовта. Всяко действие тук е спонтанно; и всичко наоколо е изключително приятелско. Всичко е толкова просто, толкова приятелско; и отношенията на всички, които са там са изпълнени с толкова много близост.

Във Врндавана ще открием, че жаждата ни за по-висша промяна на средата или на връзката вече няма нужда да бъде потушавана; тук има жажда, вечна жажда да бъдеш по-близо до тях, да имаш по-близка връзка с тях. Но същевременно с това няма никаква възможност за по-висша промяна на средата - тук това, което се достига е почти крайното, окончателното – единственото нещо, което остава е как да бъдеш във все по-близка и по-близка връзка със средата. Това се превръща в импулсът, който подтиква нашите действия там: все по-близка и по-близка връзка със средата. Средата е вечна, но движението е в посока близостта на връзката – „състезание” (в любовно служене). Съобразно с това ще получим и ръководство.

Сливане в Кршна съзнание

По този път съществува прогрес. Има някаква „необходимост”, която движи служенето. Съществува и повторение на изживяването – вид „повторение”, но усещането винаги е за нещо ново. То винаги е ново и е само въпрос на време. Пример: всеки ден сутринта, когато съм гладен храната е вкусна за мен, но не винаги във времето това е така. Но тук всичко е вкусно, а не банално. На тази равнина, въпреки че има движение във времето, всичко е вечно. Тя е управлявана от уогамауа (вътрешната енергия на Кршна, която по този начин подрежда и ръководи Неговата lila).

И накрая, тук ние постигаме най-пълно удовлетворение на всяка частица от себе си, пълно удовлетворение на всеки атом съдържащ се в съставните части на духовното ни тяло: priti anga lage kale, priti anga moḡa – „Всяка частица от всеки мой член плаче за единение с такава частица от отсрещната страна.” Sambandha – отношението със

обкръжението може да премине на такъв стадий, че всеки атом от моите духовни тяло и ум ще се стремят към единение със съответстващата си част от обкръжението.

По този приятелски начин действат мнозина там и всичко това е приспособено и съгласувано с *yogamaуа*. Това е най-висшата концепция.

Priti anga lage kale, priti anga mога – „Всеки атом от моето съществуване е в любящо придихание със средата – средата, това е Кршна. Заобиколен съм от Кршна съзнание.” „Заобиколен съм” означава: „Прегърнало ме е от всички страни; аз се губя в мисли, потопени в най-фините детайли на Кришна съзнание. Аз потъвам в най-дълбоката страна на Кршна съзнание, където ще открия, че „Кршна е уловил всеки атом на моето съществуване. Всеки атом се чувства така, като че изпитва отделно насладата на Неговата прегръдка.”

Това е възможно само в настроението на интимност, където всеки атом е прегърнат и обхванат в най-съкровена връзка с Бог. Това се нарича *adi-rasa* или *mukhya-rasa*. Името на *madhura-rasa* (интимност) е *adi-rasa*, което означава, че това е най – изначалната раса, източникът на всички останали настроения и тази, спрямо която всички останали са зависими. И така, това се нарича *adi-rasa*, както и *mukhya-rasa* – същината и есенцията на всички „*rasas*”.

Махапрабху идва с този дар - *madhura-rasa*. Това е *anarpita carim carat*, „това, което никога не е дарявано преди” – това, което е било немислимо да бъде дарено преди Него.

Най – висшето откровение

В книгата на Бхактивинод Тхакур „*Jaiva Dharma*”, откриваме, че един Ваишнава пита своя Гурудев: „Отдадеността е вечна, но защо казвате, че тя идва от Махапрабху?”. Тогава неговият Гурудев, Парамахамса Бабаджи отговаря: „ Аз посетих Врндавана и попитах вечния слуга на Шри Чайтанядева, Санатана Госвами: „ *Anarpita carim carat* – това, което никога не е давано преди” – какъв е скрития смисъл тук?” Тогава Санатана Госвами отговори: „Бхакти е вечна.” В “*Narada-bhakti-sutra*”, „*Sandilya-sutra*” и във всички подобни писания тя е била дадена – но отдадеността, с която идва Махапрабху, която виждаме след идването на Махапрабху Шри Чайтанядева, никога преди не е била достъпна за обикновения човек. И така, тя е наречена “*anarpita carim*”. И какъв е стандартът на тази отдаденост? Той е: абсолютно отдаване на Кршна в настроение на интимност, при което всеки атом от душата на дживата е

добре дошъл и прегърнат от съответния атом в Кршна съзнание – madhura-rasa. Това не е разкривано на аудиторията преди. Това е моето откритие, моята вяра. Ти можеш да я приемеш или не...” Санатана Госвами казва на този Ваишнава: „Това е моето лично разбиране– ти можеш да го вземеш или не”. Такъв бил неговия отговор.

Светът на отдадеността

И така, отдадеността има своето начало, началото на животът в преданост е там, където Кршна казва: „vasudevah sarvam iti...” (Бхагавад – Гита 7.19) (Аз, Васудева съм източникът и същността на всичко, което съществува.”). Следователно началото на бхакти, първият достъп до училището на бхакти над „jnana”- знанието – и vaigra – отречението, това е santa-rasa (пасивна връзка с Бог). От тук идва и градацията: dasya-rasa (служене); след това sakhya-rasa (приятелство); vatsalya-rasa (родителство) и madhura-rasa (интимност). Всичко това е дадено в детайли в “ramananda-samvada”. По този начин bhakti отива все по-нагоре. Трябва систематично да разберем и осмислим какво е „bhakti”. Но в началото е необходимо да имаме широка концепция за този позитивен свят, света на отдадеността.

ЕПИЛОГ

Тази известна беседа (ramananda-samvada) е записана от Шрила Кршнадас Кавирадж Госвами в неговата поразителна биография на живота на Шри Чайтаня Махапрабху, „Шри Чайтаня Чаритамрта”, (Madhya-lila, глава 8) „Разговорът между Шри Чайтаня Махапрабху и Рамананда Рая”. В настоящата беседа е споменат накратко от Шрила Шридхар Махарадж, но ние даваме тази препратка на читателя, защото „ramananda-samvada” е много обичана и често цитирана от Шрила Шридхар Махарадж. По препоръка на неговия Гуру, Шрила Бактисидханта Сарасвати Тхакур, Шрила Шридхар Махарадж открил мястото, където е протекъл този исторически разговор където той установява храм, а именно на брега на река Годавари (Андхра-Падеш, Индия). Той много пъти посочва, че цялото теологично знание на Гаудиа (Chaitanyite) Ваишнавизма се съдържа там.

Златният дар

sri-krsna-caitanya prabhu nityananda,
sri-advaita gadadhara
srivasadi-gaura-bhakti-vrnda

golokera prema dhana, harinama-sankirttana:

Златният дар бе донесен в този свят
от най-висшата планета на духовното небе,
Goloka dham, той се спусна от Златния Бог
Шри Чайтаня Махапрабху – той е Харе Кршна
Махамантрата (Великата песен на освобождението):

Харе Кршна Харе Кршна
Кршна Кршна Харе Харе
Харе Рама Харе Рама
Рама Рама Харе Харе

harer nama harer nama harer namaiva kevalam,
kaulau nasty eva nasty eva nasty eva gatir anyatha

„Святото Име! Святото Име! Святото Име! Без възпяване на Святото Име, в тази
епоха на Кали не би имало друг начин за избавление. Няма друг начин! Няма друг
начин!”

(Bṛhan-naradiya-Purana, 38.126)

„Тези, които са напреднали в знанието, са способни да оценят същинската ценност на
настоящата епоха на Кали. Такива просветени хора обожават Кали-юга, защото в
тази пропаднала епоха, съвършенството на живота може да бъде постигнато лесно
чрез изпълнение на sankirttana, съвместното възпяване на Светите Имена.”

Sri Karabhajana Muni
(Srimad Bhagavatam 11.5.36)

trnad api sunicena taror abi sahisnuna
amanina manadena kirttaniyah sada harih

„ Този, който е по-смирен от стрък трева, по-сдържан от дърво, който отдава почитания на другите, без да желае такива за себе си е способен винаги да възпява Святото Име на Кршна.”

Sri Chaitanya Mahaprabhu
(Siksastakam, 3)

sri krsna caitanya-
radha-krsna nahe anya,
rupanuga janera jivana:

„Бог Чаитания Махапрабху не е никой друг, а Шри Шри Радха и Кршна, животът и душата на истинските последователи на Шрила Рупа Госвами.”

(Sri Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur)

„Колкото повече се отдаваш в лотосовите нозе на Шри Гауранга, толкова повече ще откриваш себе си сигурно установен в служене на Шри Шри Радха-Говинда. Не се опитвай да ги достигнеш директно. Ако го направиш, може да срещнеш някои трудности. Но лотосовите нозе на Шри Гауранга със сигурност ще те отведат там.”

(Sri B.R. Sridhar Dev-Goswami)

prabuddhe jnana-bhaktibhyam
atmany ananda-cinmayi
udety anuttama bhaktir
bhagavat-prema-laksana

„Когато трансценденталното преживяване разцъфне посредством познание и преданост, в сърцето на предания се пробужда най-висшата посветеност, чийто симптом е любовта към Върховния Бог, Възлюбеният на душата.”

(Sri Brahma –samhita , стих 58)